

Arquitecte de Barcelona on, a més a més, hi té el despatx, Lluís Salsas coneix de primera mà com està la construcció en aquesta ciutat: **"Hi ha molt poc solar lliure. Jo crec que a Barcelona funcionen empreses molt concretes associades amb arquitectes molt concrets. Obrir-te camí és difícil perquè has de trobar el petit promotor que té un solar i que busca un arquitecte independent. Jo fa vint-i-dos anys que estic col·legiat però no vaig fer obra nova a Barcelona per primer cop fins fa dos anys i es tractava d'un edifici de sis vivendes"**.

Com a representant del despatx petit -treballa amb dos arquitectes més però cadascú té els seus clients- ens comenta com veu ell el futur professional dels del seu ram: **"La tendència és anar cap als despatxos grans que puguin disposar de diversitat d'especialistes, perquè qualsevol negoci ha de créixer. L'arquitectura necessita de col·laboradors ja que tècnicament un arquitecte no ho pot abastar tot, per tant és imprescindible que s'envolti d'enginyers, economistes..."**. Pel que fa a l'opció professional que ha triat per a ell, assegura que n'està content donat que **"el tipus de feina que faig és molt directe. Treballo el projecte del principi al final malgrat que sempre em calen col·laboracions concretes per temes com els càlculs d'estructures i d'instal·lacions o els aspectes paisatgístics. En aquest món hi ha força gent que treballem pel nostre compte sense grans equips i t'habitués a col·laborar amb altres tècnics per elaborar alguns projectes més grans que se'n van de les teves possibilitats"**. Per tant, el despatx petit no és aliè a l'especialització: **"Per petit que siguis pots estar molt especialitzat i col·laborar amb altres tècnics. Això facilita que et concentris en una feina, perquè pots demanar la col·laboració d'altres professionals"**.

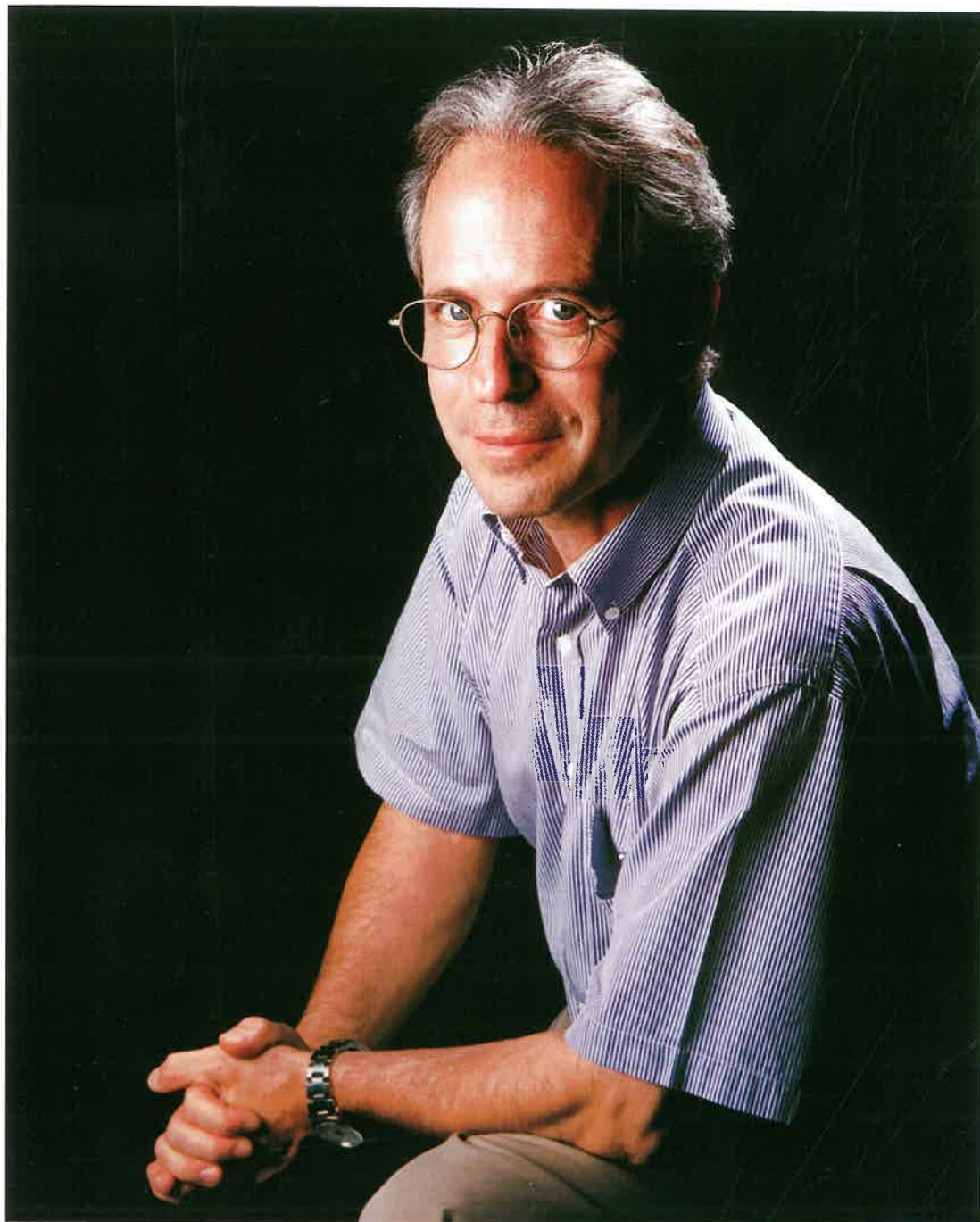
A banda de fer obra nova, en Lluís Salsas també ha tocat la rehabilitació d'edificis i ha topat amb la crisi que està causant la pèrdua dels oficis: **"És un tema complex que afecta a un sector de l'arquitectura perquè fer obres de caràcter tradicional és difícil i sobretot costós. Tot es pot fer però el preu sobrepassa allò que seria raonable. A vegades, fins i tot, és tan elevat que arribes a la conclusió que seria millor enderrocar l'edifici que arreglar-lo"**. Reconstruint edificis aquest arquitecte ha pogut adonar-se que **"la construcció que es va dur a terme a Barcelona a principis de segle presenta uns trets molt concrets i una qualitat constructiva tan elevada, pel que fa a materials i mà d'obra especialitzada, que actualment és un repte poder rehabilitar-la amb condicions"**, cosa que ens mena a reflexionar sobre fins a quin punt els mestres d'obra de principis de segle eren alhora grans arquitectes. La paulatina desaparició d'aquests professionals es fa notar: **"Aquí encara es construeix tradicionalment, cosa que no passa a la resta d'Europa. Enlloc es fan envans amb totxos i enguixats. Jo he detectat que hi ha llocs on manquen guixaires perquè costa trobar-ne i cobren molt. És una realitat que desapareixeran ràpidament, la qual cosa obligarà a utilitzar materials prefabricats per als interiors"**. Alguns trets de l'arquitectura urbana de Barcelona que aquests pro-

fessionals ens van deixar són **"les tribunes, els balcons de ferro forjat, les baranes d'obra balustrades i la terrassa a la catalana"**. La vivenda del segle XXI respecte a la del segle XX tindrà una distribució molt diferent: **"Ara tots els espais són molt tancats i formen compartiments independents. El futur són els ambients oberts, polivalents, que de nit siguin una habitació i de dia la sala de jocs. Cada fill no tindrà un espai propi però sí compartiments mòbils que s'obriran i es tancaran segons les necessitats i l'horari, perquè no té gaire sentit que un espai s'utilitzi per a dormir i per a res més. Del metre quadrat d'una vivenda se n'ha de treure el màxim profit"**. A la societat actual, especialment a ciutat, s'accentua cada vegada més la incomunicació, fins i tot entre els membres d'una mateixa família; hi té alguna responsabilitat l'arquitectura? **"Ara mateix l'estructura familiar avis-fill-nets vivint plegats gairebé no existeix i les famílies són més reduïdes perquè es tenen menys criatures. La relació pares-fills hauria de ser més oberta i potser l'arquitectura té la culpa de crear espais tan tancats"**.

Els canvis socials també afavoreixen els canvis estructurals de la llar: **"Fa vint, trenta o quaranta anys tota la família dinava i sopava al menjador però avui, no. Els horaris són cada vegada més dispersos i tothom té el seu"**. El menjador perd importància a favor de la cuina, que poc a poc es construeix més gran: **"La cuina mediterrània és molt rica i elaborada, per tant és lògic que es vulgui tenir un espai reservat per a cuinar. Això també ajuda que la cuina demani un espai tancat ja que s'hi fan fums, olors, etc. Però la cuina pot estar incorporada a l'office i així és molt més pràctica que el menjador d'abans, que era una sala independent i tancada"**.

A vegades, en iniciar una rehabilitació un pot tenir la sort de rebre un client no convencional que busca solucions fora del que és freqüent: **"A mi i a tothom agrada fer coses diferents i plantejar-te solucions que no haves estudiat mai. Aconseguir resoldre estèticament i funcionalment allò que t'han demanat és la funció que vols fer, la feina de l'arquitecte"**. Però també hi ha la possibilitat que el client arribi amb un munt d'idees desorganitzades: **"Si el programa és tan extens i concret procures parlar-li de la unitat de l'obra, de la idea comuna del conjunt. Els elements decoratius són superflus i amb el pas del temps adaptarà els seus gustos a l'arquitectura de la casa"**.

En Lluís Salsas té dos fills -l'Oriol, de vuit anys, i la Júlia, de quatre- però no mostra **"cap interès perquè es decantin cap a l'arquitectura"**. Potser tindrà més futur ser un bon guixaire, lampista, ebenista... **"El problema de professions tan manuals és que et limiten molt a la teva pròpia feina, a no ser que tinguis l'empenta de crear una petita indústria de gent que treballi manualment. Crec que el futur inclou aquestes professions però cal que estiguin lligades a la tecnologia moderna i que no treballis sol sinó amb altres especialistes per poder oferir diversitat d'oficis"**. Efectivament, es miri com es miri, tothom està d'acord que el futur de la construcció és de les empreses multidisciplinars.

“L’arquitectura necessita de col.laboradors, ja que tècnicament un arquitecte no ho pot abastar tot”

Lluís Salsas - Barcelona (el Barcelonès)